HÄN HUOLEHTII TEISTÄ

(He Careth For You)
60-0301 · Phoenix, Arizona, USA, 1.3.1960

1 Voisimmeko nyt kumartaa päämme, kun puhumme Sanan Kirjoittajalle. Taivaallinen Isämme, olemme kiitollisia Sinulle tästä suuresta ja jalosta etuoikeudesta tulla jälleen tänä iltana luoksesi. Tulemme nöyrästi Herran Jeesuksen Nimessä ja pyydämme syntiemme anteeksiantamusta ja sitä, että Sinä vierailet luonamme jälleen tänä iltana. Ja anna meille ylen runsaasti, ylenpalttisesti, yli kaiken, mitä voimme tehdä tai ajatella.

2 Rukoilemme jokaisen ihmisen puolesta, joka on Jumalallisessa Läsnäolossa. Ennen kaikkea niiden puolesta, jotka ovat syntisiä, jotka eivät tunne Sinua, että tänä iltana tapahtuisi heidän sielunsa ja henkensä parantuminen, että heistä tulisi tänä iltana kokonaan Sinun palvelijoitasi. Rukoilemme, Isä, että ne, jotka ovat kahden vaiheilla, kuten me sitä kutsuisimme, he eivät vain tiedä, kumpaan suuntaan kääntyä, ja saattaa olla, että tämä on heidän viimeinen tilaisuutensa. Rukoilemme, Isä, että he kääntävät katseensa kohti Taivasta. Suo se, Herra.

3 Emme halua unohtaa niitä, jotka ovat toipumassa, jotka ovat sairaaloissa ja kodeissa ja jotka ovat sairaita eivätkä voi osallistua kokoukseen, vaikka he niin kovasti haluaisivat. Pyydämme, että Jumalan Enkelit tulisivat tänä iltana heidän vuoteensa viereen. Ja ehkä siksi, että olemme kokoontuneet yhteen ja rukoilleet, niin Sinä antaisit parantavan voiman tulla heidän luokseen, niin että he voivat tulla huomisiltana kokoukseen ja jatkaa eteenpäin. Suo se, Herra.

4 Jos täällä on sairaita ja kärsiviä, niin olkoon tämä heidän vapautuksensa ilta!". Siunaa meitä yhdessä, kun odotamme Sinua edelleen, sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä ja Hänen tähtensä. Aamen.

Voitte istuutua.

5 On niin hyvä olla tänä iltana jälleen Herran huoneessa! Kävelin juuri ovesta sisään ja tapasin erään miehen. Kurkotin näin ja otin kiinni hänen kädestään, se oli veli John Sharritin poika. En tiedä, miten se poika on voinut kasvaa niin suureksi. Kysyin häneltä, oliko David yhtä iso kuin hän. Tuntuu kuin olisi kulunut vuosi siitä, kun olin täällä. Siitä taitaa olla kolme vuotta. Mutta hän oli vain pieni poika, joka juoksi ympä-

riinsä pienissä haalareissa. Ja tässä hän on tänä iltana, vahva, pitkä, (no, en usko, että hän kuuntelee) sanoisin, komea nuori mies. Mutta hän on todellakin kasvanut. Ja niinhän kaikki menee. Me vain kasvamme isommiksi.

6 Kävin tänään Camelback vuorilla, jossa kolmekymmentäkolme vuotta sitten ratsastin hevosen selässä erämaassa ja jahtasin villiaaseja South vuoren takana täällä. En usko, että Arizonassa on enää yhtään jäljellä, kaikki on pilkkoutunut teiden ja valtateiden alle. No, on yksi asia: "Täällä meillä ei ole pysyvää kaupunkia, mutta me etsimme Yhtä tulevaa, jonka Rakentaja ja Tekijä on Jumala." Tiedän, että ihmiset tulevat tänne, ja teidän täytyy mennä ulos ja levittäytyä. Mutta minä vain vihaan sitä, että vanhat kaktuspenkit lähtevät ja muuttuvat asuntoprojekteiksi. Ja - ja näyttää vain... Vihaan nähdä sellaista. Toivon, etten jäisi tarpeeksi pitkäksi aikaa näkemään sitä. Pidän jotenkin alkuperäisestä. Teillä on kauniita koteja, se on totta. Mutta se on vääristynyttä, mitä ihmiset ovat tehneet. Minun ajatukseni kauneudesta ei ole se, mitä ihminen on tehnyt, vaan minun ajatukseni kauneudesta on se, miten Jumala on sen tehnyt. Pidän vain katsomisesta, siitä minä pidän.

7 Mutta kansakuntamme on menossa, kansamme on menossa, ja kaikki täällä on menossa. Olen seissyt siellä, missä suuret faaraot ja maailmaa hallitsevat suurvallat aikoinaan seisoivat, ja täytyy kaivaa kuusi metriä maan alle löytääkseen heidän valtakuntansa rauniot. Ja siellä, missä keisarit Roomassa olivat; kävelette kadulla, ja sanotaan: ”Kuusi metriä tämän alapuolella oli se-ja-se, suuri keisari." Oi, sentään! Siellä, koska meillä ei ole pysyvää kaupunkia.

Niinpä meidän toivomme ei perustu
minkään muun varaan kuin Jeesuksen vereen ja vanhurskauteen;
Kun kaikki sieluni ympärillä pettää,
Hän on silloin koko toivoni ja turvani.
Seison Kristus kalliolla.
Kaikki muu on vain hiekkaa, joka uppoaa.

Sitä me odotamme!

8 Ja nyt, tänä iltana, näemme, että ihmiset seisovat ympäriinsä reunoilla. Ja käsittääkseni huomenna illalla on tarkoitus olla auditoriossa, vai missä, Madison Square Gardenissa. Toivottavasti he eivät ole tuoneet sitä länteen.

9 Kaikki on menossa länteen. Kuulin jokin aika sitten pienen runon, jossa sanottiin: "He muuttivat laidunmaat... Kun itävaltiolaiset tulivat länteen, he muuttivat täällä kaikki laidunmaat golfkentiksi". Ja he ottivat vanhan aitauksen ja tekivät siitä uima-altaan; laittoivat kojootin New Yorkin eläintarhaan." Ja sanottiin: "Jäljelle jäi vain yksi asia, se oli köysi, jolla he voivat hirttää itsensä poppelipuuhun." Niin se kai menee. Näin on! Kyllä.

10 Oletteko koskaan huomanneet, että sivilisaatio liikkuu idästä länteen? Ja minne sivilisaatio meneekin, se saastuttaa tiensä mennessään. Se on täsmälleen totta. Pidätte minua pessimistinä juuri nyt, eikö totta? Mutta se... Haluan saarnata jonain iltana täällä ollessani, jos Herra suo, aiheesta: kun itä ja länsi kohtaavat. Ja niin he ovat tehneet. Me... Vanhin sivilisaatio on Kiina. Ja jos menemme suoraan länteen, menemme taas suoraan Kiinaan. Välillämme ei ole muuta kuin meri. Ja itä ja länsi liikkuvat yhdessä.

11 Ja muistakaa, Raamattu sanoo, profeetta sanoi, että " On tuleva päivä, joka ei ole päivä eikä yö, eräänlainen synkkä päivä, mutta illalla on oleva valoisaa, ehtoolla."

12 Nyt sivilisaatio on kulkenut idästä länteen. Ja kun aurinko maantieteellisesti nousee, se nousee idässä, matkaa länteen ja laskee lännessä.

13 Siksi katsokaamme, mitä S-o-n [Poika] teki, kun Se toi Evankeliumin Valon. Alussa, itämaan kansojen kohdalla, koettiin helluntai, Pyhän Hengen vuodatus, tapahtui merkkejä, ihmeitä, ihmetekoja, suuria asioita.

14 Nyt meillä on ollut päivä, joka ei ole ollut päivä eikä yö, se on synkkä. Meillä on ollut tarpeeksi - kirkkoon liittymiseen, nimen kirjaan laittamiseen. "Mutta ehtoolla on oleva valoisaa." Sama aurinko, joka nousee idästä ja laskee länteen. Ja nyt tuo suuri Pyhä Henki on vuosien mittaan loistanut tarpeeksi Valoa kirkollisuuden ja kirkkokuntien ja niin edelleen keskellä, jotta ihmiset ovat pelastuneet kaikkina aikakausina.

15 Mutta nyt ovat tulleet ehtoovalot! Ja nyt sama Pyhä Henki, tullen julki samalla tavalla, tehden samoja asioita, toimimalla aivan kuten ennenkin, loistaa länsimaisille kansoille, ottaakseen pakanoista kansan Hänen Nimensä tähden.

16 Ja nyt itä ja länsi ovat kohdanneet toisensa, ja sivilisaatio on törmännyt yhteen, ja se on tuonut mukanaan yhden naurettavimmista, sivisty-

mättömimmistä olotiloista, joita maailma on koskaan nähnyt tai joista se on uneksinut. Jatkamme siitä jonain iltana; se ei ollut se, mistä aioin puhua tänä iltana. Mutta todellakin nyt on se aika, että olemme lopunajassa. Sitä minä yritän tehdä, varoittaa ihmisiä, jatkuvasti, että olemme lopunajassa.

17 Mitä me voimme tehdä? Mistään ei ole enää toivoa, vain Kristuksesta. Muistakaa se! Kristus on ainoa turva, joka meillä on.

18 Emme voi katsoa demokratiaan. Se oli oikeassa; mutta se on mennyt, se on elänyt oman aikansa. Kuninkaat elivät oman elämänsä, ja valtakunnat, ja diktaattorit, ja kaikki ovat eläneet oman aikansa. Demokratia oli parasta, mitä heillä oli. Mutta se on niin saastunut politiikan kautta, että se on mätä ytimiin asti. Siinä ei ole mitään toivoa. Aivan kuin yrittäisitte rakentaa hiiltyneen kaupungin päälle, joka on palanut hiillokseksi. Sitä ei voi rakentaa. Se on pilalla ja mennyttä. Ja niin sen on oltava. Sen on tapahduttava niin. Raamattu sanoo, että se tulee olemaan niin.

19 Saatana on jokaisen kansakunnan hallitsija. Jokainen valtakunta kuuluu Saatanalle, ja hän hallitsee niitä oman hallintotapansa mukaisesti. Mutta eikö hän tarjonnut niitä eräänä päivänä Jumalan Pojalle? "Nämä ovat minun, teen niillä mitä haluan, kaikilla maailman valtakunnilla." Siksi he taistelevat, tappavat ja murhaavat.

20 Mutta Jeesus sanoi: "Mene taakseni, saatana!".

21 Sillä hän tiesi, että hän tulisi perimään heidät. "Ja iloitkaa, kaikki te taivaat ja pyhät profeetat, sillä tämän maailman valtakunnasta on tullut meidän Herramme Valtakunta, ja Hän on hallitseva sitä tuhat vuotta." Silloin ei enää ole oleva sotia. Oi, kunpa tuo suuri Päivä koittaisi! Oi!

22 Antakaa minun vakuutella teitä, Kristuksen Nimessä! Te kallisarvoiset ihmiset täällä, pankaa kaikki toivonne Häneen, sillä Hän on ainoa perusta. Sillä on tulossa ravistelu. Demokratia tulee järkkymään palasiksi. Kuningaskunnat tulevat järkkymään palasiksi. Kansakunnat tulevat järkkymään palasiksi. Olemme kaiken lopussa. "Mutta me tulemme vastaanottamaan Valtakunnan, joka ei voi horjua, joka on luja, liikkumaton, joka on aina täynnä Jumalan laupeutta." Rakastan tuota. Olen tänä iltana niin iloinen, että olen kristitty! En tiedä, mitä tekisin, jos en olisi kristitty. Olisin luultavasti itsemurhatapaus, jos en olisi kristitty. Sillä kun tiedän ja näen nämä asiat, ja - ja sitten sen lahjan avulla, jonka Herra on antanut minulle, voin nähdä ennalta ja ymmärtää, mitä Hän antaa mi-

nun tehdä, antaa minun vain nähdä sen. Tiedän, että se on tuolla horisontin toisella puolella, näettekö. Kun näen sen tulevan niin lähelle kuin mitä se on, se saa minut huutamaan kaikella, mitä minussa on. Oi, paetkaa tulevaa vihaa!

23 Jumala, ole armollinen. Taivaallinen Isä, Jumala, minä rukoilen. Auta meitä jotenkin, Herra. Anna meille ymmärrys tästä suuresta asiasta, joka luikertelee kuin käärme, niin hurmaava kuin se olikin, linnun luo, joka on kerran ollut vapaa, istuen puussa. Mutta nyt käärme on iskenyt siihen silmänsä. Ja se kiemurtelee, antaa tietä, pian se päätyy sen suuhun ja sen myrkkyhampaisiin. Jumala, ole armollinen. Tulkoot kaikki täällä tänä iltana, jotka eivät ole täydellisesti ankkuroituneet pois Kristuksessa Jeesuksessa, Jumalan Pojassa, tulkoot he tänä iltana ja syntyköot uudestaan Hengestä, Herra, ja että heidän toivonsa olisi Hänen tulemuksessaan, "kaikki ne, jotka rakastavat Hänen Tulemustaan". Suo se, Herra. Jeesuksen Nimessä me rukoilemme. Aamen.

24 Haluan ottaa aiheeni tänä iltana, jos Herra suo, ensimmäisestä Pietarin kirjeestä. Ja jos haluatte lukea kanssani, ensimmäinen Pietarin kirje, viides luku, ja aloitetaan noin viidennestä jakeesta. Ensimmäinen Pietari kirje 5, aloitetaan viidennestä jakeesta.

> *Samoin te nuoremmat, nöyrtykää vanhempien alaisuuteen. Olkaa kaikki toisillenne alamaisia ja pukeutukaa nöyryyteen, sillä Jumala vastustaa ylpeitä ja antaa armon nöyrille.*
>
> *Nöyrtykää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän aikanaan korottaisi teidät:*
>
> *Heittäkää kaikki huolenne hänen päällensä, sillä hän huolehtii teistä.*

25 Kuinka kaunis Raamatun kohta! Nyt haluaisin ottaa tämän aiheeksi: *Hän huolehtii teistä.*

26 Johanneksen kirjan 14. luvussa on myös kirjoitettu.

> *Älköön sydämenne olko levoton; jos te olette uskoneet Jumalaan, niin uskokaa myös minuun.*
>
> *Sillä minun Isäni huoneessa on monta asuinsijaa; jos näin ei olisi, olisin kertonut teille. Minä menen ja valmistan teille sijan.*
>
> *Ja jos minä menen ja valmistan teille sijan, niin minä palaan takaisin ja otan teidät luokseni, jotta tekin olisitte siellä, missä minä olen.*

27 Toinen Raamatun kohta on, että hän rukoilisi Isää, että hän antaisi

meille "toisen Lohduttajan". "Ja tuo Lohduttaja olisi Pyhä Henki, jota maailma ei voisi ottaa vastaan, mutta Se olisi Lohduttaja uskovalle." Ja tämä Lohduttaja olisi Pyhä Henki. Ja kun Hän tulee, Hän todistaa minusta ja muistuttaa teitä siitä, mitä Minä olen teille opettanut, ja on näyttävä teille tulevat asiat." Siunattu Pyhä Henki!"

28 Ja Paavalin päivinä, kun hän sanoi: "Jos me... joku oppimaton tulee teidän keskuuteenne, ja te kaikki puhutte kielillä, eikä ole tulkkia, niin epäuskoinen pitää teitä hulluina". Mutta jos joku profetoi ja paljastaa sydämen salaisuudet", hän sanoi, "silloin he lankeavat maahan ja sanovat, että totisesti Jumala on teidän kanssanne."

29 Ja tässä me olemme tänä päivänä, ja tuo sama Lohduttaja ilmoittaa itsensä samalla tavalla kuin silloin. Millainen lohdutus, lupauksen kanssa!

30 Nyt kaikilla ei ole tätä ihanaa Lohduttajaa. Heillä... heillä ei... heillä ei ole Sitä. He kieltäytyvät Siitä, he hylkäävät Sen, koska he eivät vain usko Siihen.

31 On vain yksi tapa, miten voit koskaan saada tämän ihmeellisen Lohduttajan: silloin, kun uskot Herraan Jeesukseen Kristukseen, tunnustat syntisi, teet parannuksen, otat kristillisen kasteen ja saat lupauksen siitä, että Jumala tulee täyttämään sinut Pyhällä Hengellä. Se on Hänen lupauksensa. Hän ei voi perua sitä. Se on Hänen lupauksensa. Olen aina sanonut, että jos ihmiselle on opetettu perusteellisesti; ja hän on tehnyt parannuksen ja sydämestään uskonut Jumalaan kaikella, mitä hänessä on; ja kun hänet kastetaan, Pyhä Henki tulee välittömästi hänen päälleen, koska Hän on luvannut tehdä niin. Hän lupasi sen. "Te saatte Pyhän Hengen, sillä lupaus on teille annettu!"

32 Nyt, ihmiset nykyään eivät ota Sitä vastaan sen vuoksi, että se häiritsee heidän hengellistä elämäänsä, jota he haluavat elää. Raamatussa sanotaan, että "Maailma, ihmiset, rakastivat pimeyttä enemmän kuin valkeutta, sillä heidän tekonsa ovat pahat." Ja ihminen, joka rakastaa vaeltaa pimeydessä ja tekee pahoja tekoja, on... rakastaa pahoja tekoja, ei voi rakastaa Pyhää Henkeä. Sillä Raamattu sanoo: "Jos te rakastatte maailmaa tai maailman asioita, Jumalan rakkaus ei edes ole teissä."

33 Olette ehkä kuulleet näistä Kirjoituksista ennenkin, mutta ottakaamme niistä vaarin. Ovatko ne totta? Ne ovat enemmän totta kuin te istutte tässä kirkossa tänä iltana. Ne ovat totisempia kuin tämä Arizonan osavaltio. Ne ovat totisempia kuin mitä te olette elävä ihminen. Ne ovat Ju-

malan Iankaikkisia Sanoja ja Hänen lupauksiaan. Ja kaikki taivaat ja maa tulevat katoamaan, mutta nämä Sanat eivät tule koskaan katoamaan. Niillä on merkitys; merkitys, suurenmoinen. Mutta ne eivät koskaan tule merkitsemään sinulle mitään, ennen kuin Jumala paljastaa Ne sinulle. Kuinka kaunista onkaan tietää, että Hän välittää meistä! Joten jos...

34 Ihminen, hänet tehtiin siten, että hän haluaa tulla lohdutetuksi. Joten jos hän ei hyväksy Jumalan tietä, hän valitsee oman tiensä. Ja hän yrittää korvata Pyhän Hengen jollain muulla. Oi, haluan teidän kuuntelevan sitä! Mies tai nainen, joka ei hyväksy Pyhää Henkeä, Lohduttajaa, yrittää lohduttaa itseään jollain väkivaltaisella korvikkeella, jonka Saatana tarjoaa hänelle. Saatanalla on runsaasti korvikkeita. Mutta miksi meillä pitäisi olla korvike, kun helluntaitaivaat ovat täynnä todellisia? Miksi söisin roskapöntöstä, kun puhdas pöytä on katettu täyteen valikoitua ruokaa? Minussa olisi jotain henkisesti vialla, jos tekisin niin. Kuinka säälittävää onkaan nähdä, kun ihmiset yrittävät ottaa jonkin korvikkeen tuon tilalle. Joskus hän yrittää helpottaa omaatuntoaan menemällä ulos...

35 Kuten äidit joskus yrittävät opettaa nuorille tytöilleen, että he olisivat suosittuja. Tehdäkseen... Heidän koko kunnianhimonsa on tehdä nuoresta tytöstä balettitanssija tai jotain. Ja tiedätte, että annatte hänelle strykniiniä, annatte hänelle arsenikkia, joka ei tee muuta kuin särkee hänen sydämensä ja lähettää hänet paholaisen hautaan tai paholaisen helvettiin ja syntisen hautaan, sillä siitä ei voi seurata mitään hyvää. Mutta te yritätte ajatella: "Jospa tyttäreni voisi olla sellainen ja sellainen!" Ja sitten lähetätte heidät vaikka meidän NNKY:hyn, jossa he harrastavat rock'n'rollia. Ja vanhukset menevät latotansseihin tai jonkinlaisiin hoedown-tansseihin.

36 Kun he ovat noin kolmenkymmenen vuoden ikäisiä, he tulevat masentuneiksi. He ajattelevat, että olen tullut näin vanhaksi, eikä minulla ole vielä ollut tarpeeksi irtosuhteita." Ja he - he yrittävät joskus petkuttaa avioliittolupauksessaan, sekä miehet että naiset. He ovat molemmat syyllisiä! Mikä on vialla? Heiltä puuttuu jotakin.

37 Joskus he alkavat juoda. Ja kun he vanhenevat, he menevät baariin ja alkavat juoda. Ja kun he juovat ja he koettavat juoda sen pois. Vain muutama drinkki, ja - ja sitten tulee lisää drinkkejä, ja jonkin ajan kuluttua heistä tulee alkoholisteja.

38 Ja joskus ollakseen suosittuja, he katsovat televisiota… ja ovatat ka-

dulla ja polttavat. Alhaisinta, mitä naiset ovat tehneet 1900-luvulla, on se, kun naiset alkoivat polttaa savukkeita. Se on suurin "viides kolonna", joka tällä kansakunnalla on koskaan ollut. Se rikkoo moraalin, se lähettää laitokset täyteen mielisairaita ihmisiä, se lähettää sairaalat täyteen tuberkuloosi- ja syöpätapauksia. Ja kaikki kehittyy siitä, ja silti he tekevät sitä saadakseen lohtua!

39 Jumala antoi meille jotain, joka lohduttaa meitä, Pyhän Hengen, Jumalan Lohduttajan! Nämä asiat ovat vain korvikkeita, jotka lopulta johtavat harhailuun, huijaamiseen, varastamiseen ja väärin tekemiseen.

40 Pikkutyttöni kysyi minulta eräänä iltana, hän sanoi... Tai se oli pikku Joosef, hän sanoi: "Isä, onko noitia olemassakaan?".

Sanoin: "Totta kai."

41 Hän kysyi: "Onko hänellä pitkä nenä ja ratsastaako hän yöllä luudalla?"

42 Sanoin: "Ei. Hänellä on maalatut kasvot ja hän ajaa Cadillacilla cocktail-juhliin." Se on uusi moderni versio siitä.

43 Ja hän sanoi: "Onko tuo noita?". En tiedä, olisiko minun pitänyt kertoa sitä hänelle, koska aina kun hän näkee sellaisen kadulla, hän sanoo: "Isä, tuolla on noita. Eikö olekin?" No, luulenpa, että...

44 Tiedättekö, meillä oli ennen vanhaan Charlie Barleycornin. Jotkut teistä vanhemmista muistavat hänet, hattu korviin vedettynä. Jopa varis pelkäsi häntä, Charlie Barleycornia. Oi, hän on muuttunut sen jälkeen kun kieltolaki tuli voimaan. Mutta nyt hän on pikkuinen auton puskurissa, on jokaisessa jääkaapissa, ja hän on kaupungin suosituin kaveri. Mutta hän on yhä sama kirottu asia, joka lähettää ihmisen sielun helvettiin ja nuoret mielisairaalaan, ja on saanut täällä aikaan rock-and-roll idioottien ja beatnikien ja nuorisorikollisuuden aikakauden, kunnes se on muuttunut mielenvikaisuudeksi. Jopa koulumme eivät voi enää koskea heihin; menetimme viime vuonna kaksikymmentätuhatta opettajaa.

45 Miksi? He etsivät Jotakin. He etsivät Sitä, eikä seurakunta ole onnistunut antamaan Sitä heille. Syy siihen, miksi he tekevät niin, on se, että heidät on luotu etsimään.

46 Mihin se lopulta päätyy? Murhaan ja itsemurhaan. Mies, joka luulee tekevänsä jotain, kun hän saa sovittua treffit naapurinsa vaimon kanssa, tai tulisi särkemään jonkun kodin tai jonkun naisen. Luulette, että onnistutte selviytymään jostakin, mutta lopulta päädytte pistooliin ohimollen-

ne ja räjäytätte aivonne pihalle tai hyppäätte jostain telineestä tai tapatte itsenne, otatte myrkkyä, huumeita tai jotakin muuta ja menette surkeaan tilaan ja kuolette ja joudutte paholaisen helvettiin, koska olette hylänneet - todellisen Parannuskeinon.

47 Meillä on parannuskeino. Golgata on tuo parannuskeino. Kristus on tuo parannuskeino. Ja Hän on ainoa parannuskeino, ainoa perusta, ainoa tie. Kristuksesta voitte saada asioita, joita ette voi saada mistään muualta. Kristus on tie, ei vain tie, vaan se on Tie. Seurakunta on hieno asia, me rakastamme sitä, mutta seurakunta ei ole tie. Jeesus on tie! Älkää heittäkö huolianne seurakunnan päälle, seurakunnalla ei ole pelastusta. Se voi vain osoittaa sinua Jeesuksen luo, joka on ainoa pelastus. Hän on Tie, Totuus ja Elämä. Ainoa tie Isän luo kulkee Jeesuksen kautta! Ainoa Lohduttaja, ainoa, joka voi ja tietää, miten huolehtia meistä.

48 Sillä me emme edes voi välittää toisistamme. Luin jokin aika sitten Raamatusta, jossa sanottiin: "Ei erota Herran ruumista". Ja ajattelin, millainen lausunto! Se löytyy ensimmäisestä Korinttilaiskirjeestä 11.

...eivät erota Herran ruumista.

Ja tästä syystä monet teistä ovat sairaita ja heikkoja...

49 Herran ruumis on seurakunta. Eikä meillä ole tarpeeksi hengellistä arvostelukykyä välittääksemme toisistamme. Miten me sitten voimme välittää, jos emme osaa välittää toisistamme? Miten voimme välittää kadonneista ja kuolevista? Mihin sairaalaan voimme viedä heidät? "Heittäkäämme huolemme Hänen päällensä, sillä Hän huolehtii teistä."

50 Ihmiset kulkevat näitä oikopolkuja, ja se, mikä saa heidät tekemään niin, johtuu siitä, että... Jumala, kun Hän loi ihmisen, Hän ei tehnyt ihmistä tekemään niin. Hän teki ihmisen olemaan onnellinen, saamaan tyydytystä, lohdutusta. Ihminen... Jumala ei halua, että Hänen lapsillaan on epämukava olo. Te ette...

51 Miksi, te äidit nousisitte keskellä yötä, jos olisitte joskus niin kipeä; jos nuorempi olisi potkaissut peiton pois päältään ja tietäisitte, että pikkuinen saattaisi vilustua, ponnistelisitte jotenkin päästäksenne sängyn viereen, jotta hänellä olisi mukava olla. Jos joku läheisistänne makaisi kuumeisena ja voisitte jäädä sinne rätin kanssa ja voisitte kastella hänen kasvojaan viileässä vedessä, jotta hänellä olisi parempi olo, tekisitte sen, yhdelle lapsistanne. Istuisitte siellä, vaikka olisitte itse sairas ja teidän olisi pitänyt olla sängyssä, istuisitte silti siellä, koska lapsenne merkitsevät

teille jotakin. He ovat osa sinua, he ovat elämäsi.

52 Ja Seurakunta on Jumalan Elämä maan päällä, ja Hän haluaa lohduttaa Seurakuntaansa.

53 Ja miten olisi, jos tietäisitte, että lapsenne kuumeisen otsan pyyhkiminen lohduttaisi häntä. Ja hän kieltäytyisi ja sylkäisisi kasvoillesi ja kurottautuisi hakemaan viskipulloa tai jotain muuta otettavaksi sen sijaan, äidin käden kosketuksen sijaan tai jotain muuta.

54 Niin me teemme, kun turvaudumme muihin lääkkeisiin. On monia lääkkeitä, mutta on vain yksi Parannuskeino. Kristus on parannuskeino, ja ainoa parannuskeino tässä asiassa. Hän huolehtii meistä. Hän rakastaa meitä ja haluaa, että tulemme Hänen luokseen. Jumala loi meidät sellaisiksi, tuon pyhän asian meissä, joka haluaa lohdutusta.

55 Jumala antoi miehelle vaimon, lohduttamaan häntä, koskettamaan häntä. Ja jokainen mies, jolla on hyvä vaimo, tietää, että hyvässä vaimossa on jotakin, joka voi... Jos mies on järkyttynyt työssään tai elämänsä varrella, hän voi tulla kotiin; ei ole väliä, ei ole ketään, ei lääkäriä...

56 Minulle käy tällä tavalla. Kun tulen ulkomailta tai jostain muualta, ja olen niin hermostunut ja järkyttynyt, ja menetän uneni. Ja - ja kuulen itkun, ja näen pieniä nälkäisiä lapsia kadulla, ja, oi, he itkevät ja jatkavat, se vain tappaa minut. Sitten kun tulen kotiin, vaimo istuu tuolin käsinojalle, laittaa kätensä ympärilleni ja sanoo: "Oi, Bill, minä ymmärrän sen, tiedäthän."

57 Ja vain muutama pieni taputus vaimolta merkitsee niin paljon; sama asia, mieheltä vaimolle. Niin Jumala haluaa sen olevan. Ja kun me korvaamme sen jollakin muulla, ja joku toinen nainen yrittää ottaa sen paikan, tai joku toinen mies, niin näette, mitä te teette.

58 Nyt, miksi, Hän antaa meille ystäviä. Hän rakastaa... Meidän pitäisi olla ystäviä. Meidän pitäisi olla veljiä. Ja kuinka hyvä on mennä hyvän ystävän luo hädän hetkellä ja sanoa: "Voi, ystäväni, on tapahtunut tiettyjä asioita." Tämä on hyvä asia. Ja on hienoa, että hyvä, luotettava ystävä istuu alas ja puhuu kanssanne. Se on Jumalasta. Aivan kuten vaimonne on Jumalasta, miehenne, kun olette uskollisia.

59 Mutta jopa ihmisen kohdalla on käynyt niin, että osoittaakseen langenneen luontonsa hän halventaa sen, mitä Jumala on antanut hänelle. Ensimmäiseksi hän otti pullon tai maailman, jotta se antaisi hänelle lohtua Pyhän Hengen sijasta. Jumala antoi hänelle vaimon elämänkumppa-

niksi, eikä hän tyytynyt yhteen, vaan hänen täytyi hankkia toinen ja vielä toinen; ja toisinpäin, nainen miehelle. Nuoret ihmiset ja niin edelleen.

60 Ja jopa kaikki ne lohduttajat, jotka Herra on antanut meille! Kun tullaan matkan päähän, ja me painamme tyynyn kuumeista otsaamme vasten ja kuolemme. Vaimomme voi vain seistä, ja kyyneleet valuvat pitkin hänen kasvojaan, silmät kohotettuna kohti Jumalaa. Ystävämme voivat taputtaa meitä olkapäälle ja puristaa kättämme, ja seisoa ja väännellä käsiään, koska hän ei voi mennä pidemmälle. Mutta sitten kun Lohduttaja, kuten Daavid sanoi: "Niin, vaikka minä vaeltaisin kuoleman varjon laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa. Sinä olet minun kanssani. Sinun sauvasi ja sauvasi lohduttavat minua, jopa kuoleman varjojen laaksossa."

61 Miksi ihmiset ovat janoisia ja nälkäisiä? Koska kun hänet luotiin, hänet luotiin niin, että hänessä olisi pieni paikka, jossa Jumala asuisi, lohduttaakseen häntä. Ja kun hän synnin kautta ravisteli itsensä irti Jumalasta, silloin tuo paikka on tyhjänä. Ja siksi hän janoaa sitä, tavoittelee sitä.

62 Ja meidän kristittyjen ongelma tänä päivänä on se, että pelkäänpä, ettemme tee kaikkea, mitä voimme tehdä osoittaaksemme langenneelle veljellemme, että se on hänen ongelmansa. Nuorisorikollisuudessa on kyse siitä, että koska seurakunnassa ja kotona on ollut rikollisuutta, se on tehnyt nuoresta rikollisen.

63 Se on syynä siihen, että beatnikit ja muut ovat kaduilla, hyppivät ylös ja alas ja kasvattavat kaikkia näitä asioita, koska he yrittävät löytää jotakin, mikä tyydyttäisi heitä.

64 Antakaa minun sanoa tämä tänä iltana Herran Jeesuksen Nimessä! Mikään ei tyydytä samalla tavalla kuin Pyhän Hengen Voiman tulo, joka tulee muuttamaan elämänne ja asenteenne ja tulee antamaan teille lohdutuksen ja Iankaikkisen Elämän.

Siellä on lähde täynnä verta,
joka on otettu Immanuelin suonista,
Kun syntiset sukeltavat tuohon virtaan,
he menettävät kaiken syyllisyytensä.

65 Vaimo voisi lohduttaa ja silittää. Ystävä saattaa istua alas ja antaa hyviä neuvoja. Mutta vain yksi asia voi ottaa synnin pois, ja se on Herran Jeesuksen Veri!

Mikä voi ottaa pois syntini?
Ei mikään muu kuin Jeesuksen Veri.
Mikä voi tehdä minut taas ehjäksi?
Ei mikään muu kuin Jeesuksen Veri.

Kuten kirjailija sanoi:

Oi, kuinka kallis on tuo virta,
joka tekee minut valkeaksi kuin lumi.
En tunne muuta lähdettä
kuin Jeesuksen Veri.

66 Siinä se on! Se siivoaa ja puhdistaa ja tuo yhteyden. "Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää näe Minua. Mutta te tulette näkemään Minut, sillä Minä" (persoonapronomini) "olen teidän kanssanne, jopa teissä, maailman loppuun asti." Ja kun Hän, Pyhä Henki, on tullut, Hän tulee, on se Lohduttaja, jonka Isä lähettää Minun Nimessäni. Hän tulee näyttämään teille tulevia asioita ja muistuttaa teitä niistä." Milloin? Kun istumme yhdessä Taivaallisissa paikoissa Kristuksessa Jeesuksessa, Pyhä Henki tulee Sanan kautta, laskeutuu alas, lohduttaa, antaa lohtua.

67 Tuleva maailman tuho! Kaikki, mitä on ollut, on nyt katoamassa. Kaikki toivo on kadonnut, eikä maailma voi enää mitenkään pysyä pystyssä. He juopottelevat, pelaavat uhkapelejä, menevät naimisiin, annetaan avioliittoon, koska he ovat hylänneet todellisen lohdutuksen Perustan, Pyhän Hengen.

68 Mutta me, jotka uskomme Häneen, odotamme tulevaa Valtakuntaa (siunattu olkoon Herran Nimi!), jossa ei ole enää murhetta, itkua tai sydänsuruja, vaan tilalle tulee jonain päivänä rauha ja ilo ja rakkaus ja kuolemattomuus.

69 Heittäkää huolenne! Jos teillä on huolia, heittäkää ne Hänen päällensä, sillä Hän huolehtii teistä. Toinen johtaa Ikuiseen kuolemaan. Tämä johtaa Iankaikkiseen Elämään. Ja ihminen on luotu niin, että hän voisi haluta tuota Lohduttajaa. Hän haluaa Lohduttajan, koska hänet on luotu sellaiseksi. Sillä tavalla Jumala kokosi hänet yhteen, rakensi häneen huoneita; hänen sielunsa, hänen omatuntonsa, hänen näkönsä, hänen aistinsa, kaikki oli koottu yhteen. Ja tähän pieneen huoneeseen, jossa oli jotakin, joka tekisi hänet onnelliseksi, antaisi hänelle lohdutusta, ottaisi hänestä pois väsymyksen ja hermostuneisuuden, Jumala asetti sinne Pyhän Hengen. Oi, millainen kuva! Millainen totuus!

70 Nyt, masentunut ystäväparka, jos olet täällä etkä tunne sitä, minä olen todistaja siitä, että se on totuus. Olen hermostunut, levoton ihminen. Olen irlantilainen, molemmin puolin, ja - ja he ovat hermostuneita ja juoppoja. Ja äitini on puoliksi intiaani. Mikä itse asiassa tekisi minusta syntyperältäni kapinallisen. Aivan oikein. Oi, olisin kauhea ihminen, puoliverinen, melkein. Mutta mitä tapahtui? Löysin jotain, joka otti tuon pienen tilan minussa, ja antoi rauhan, joka ylittää ymmärryksen, ja olen päässyt kuolemasta Elämään, pimeydestä Valoon. En voisi koskaan kieltää Sitä. Se on minun Elämäni. Hän on kaikki!

71 Seisoin tuolla sairaalassa, kun olin lähimpänä kolmenkymmenenkolmen vuoden palvelustyöni aikana, lähimpänä sitä, että olisin koskaan antanut periksi Saatanalle. Kun pieni tyttöni Sharon Rose teki kuolemaa sairaalassa. Seisoin siellä, eikä lääkäri edes huomannut, että olin huoneessa.

72 Hän ei päästänyt minua sisään, koska hänellä oli aivokalvontulehdus. Hän sanoi: "Billy, sinä välität sen Billy Juniorille. Älä mene sinne."

Sanoin: " Doc!" Ja hän laittoi minut istumaan.

73 Hän sanoi hoitajalle: "Mene, hae lääkettä ja anna hänelle."

74 Tyttö tuli ulos pienen lasin kanssa, joka oli suunnilleen tuon korkuinen, ja sanoi: "Ota tämä, veli Branham."

75 Minä sanoin: ”Laske se vain alas." Ja katselin häntä, kunnes hän lähti huoneesta. Ja menin käytävää pitkin alas kellariin!

76 Siellä vauvani makasi, kärpäsiä silmissään. Pieni hyttysverho oli hänen kasvojensa päällä, ja hän potki sen pois.

Ja katsahdin ruumishuoneella makaavaan pikku kaverin äitiin. Hänen pikkuveljensä Billy, sairaalassa, vakavasti sairas. Isäni oli juuri kuollut käsivarsilleni, muutama viikko ennen sitä. Ja veljeni kuoli äkillisesti. Ja siinä se oli, ja minä olin vain pelkkä saarnamiespoika! Katsoin häntä ja katsoin... Sanoin: "Oi, Sharon, kulta! Tässä on isä. Tunnetko minut?" Tiedän, että hän tunsi minut. Hän yritti ikään kuin vilkuttaa minulle hyvästejä. Hänen pienet silmänsä olivat ristissä. Hän kärsi niin kovasti, että näin hänen sinisten silmiensä menevän ristiin.

77 Ja sitten katsoin häntä. Ja minä lankesin polvilleni ja sanoin: "Jumala, hänen äitinsä makaa tuolla ruumishuoneella, meidän on haudattava hänet aamulla. Älä ota lastani, Herra. Anna minun kasvattaa hänet. Hän on niin suloinen! Ja älä ota häntä, Herra." Juuri silloin näytti siltä, kuin

musta lakana olisi avautunut ja peittänyt näyn hänestä. " Sinä otat hänet joka tapauksessa!" Nousin ylös.

78 Silloin saatana tuli minun vierelleni ja sanoi: "Ja sitten sinä palvelisit Häntä? Tässä sinä olet, et muuta kuin poika. Ja sinä tarkoitat... Mitä sinä olet tehnyt? Seisoit kadunkulmissa, missä vain pystyit, ja paastosit, kunnes olit niin heikko, ettet pystynyt kiipeämään puhelinpylvääseen, jotta olisit voinut tehdä työtäsi. Ja mitä olet tehnyt muuta kuin saarnannut, itkenyt ja rukoillut? Ja yksi sana Häneltä muuttaisi koko kuvan, mutta tekisikö Hän sen? Ei, Hän ei tee sitä. Hän antaa hänen kuolla. Ja sitten sinä käännyt ympäri ja palvelet Häntä?" Tulin melkein, sillä hetkellä...

79 Kun jalkani eivät enää jaksaneet pitää minua pystyssä, nojauduin sänkyyn. Sanoin: "Sharry, sinä tunnet isän." Ja hän... kuulin hänen vinkumisensa, ja hän katsoi minua. Tiedän, että hän oli kuolemaisillaan.

80 Ajattelin: "Vain yksi sana! Hänen ei tarvitsisi edes sanoa sitä, vain katsoa; Hänen oma mielensä vain muuttaisi kuvan, ja aivokalvontulehdus lähtisi hänestä ja hän tulisi terveeksi. Vain yksi sana! Mutta silti Hän ei tee sitä."

Saatana sanoi: " Jatkatko siis edelleen Hänen palvelemistaan?"

81 Ja ajattelin: "Minne minä menisin? Mitä voisin tehdä? Kenen luo voisin mennä? Missä on toivoni? Jotakin on tapahtunut minulle", sanoin, "muutama vuosi sitten täällä alhaalla, ja tiedän, että rakastan Häntä!"

82 Kävelin sängyn luo, panin käteni hänen pienen päänsä päälle ja sanoin: "Kultaseni, Jumala antoi sinut ja Jumala ottaa sinut pois, siunattu olkoon Herran Nimi!"

"Vaikka Sinä surmaisit minut, minä luotan Sinuun!" Kyllä, herra!

83 Sanoin: "Minä otan sinut, kultaseni, ja lasken sinut äitisi käsivarsille tuolla hautausurakoitsijan ruumishuoneella, noin tunnin kuluttua tästä hetkestä.

Mutta jos Hän tappaa minut, ei ole mitään paikkaa, minne voisin mennä. Hän on ainoa toivo, jonka olen koskaan löytänyt. Hän on ainoa perusta. Hän on ainoa lohtu, joka minulla on koskaan ollut. Ja minne minä nyt voisin mennä hakemaan lohtua, jos en Hänen luoksensa?"

84 Kun olin sanonut sen, enkelit tulivat ja kantoivat hänet pois. Ja minä melkein lyyhistyin, mutta jotain tapahtui! Hän oli minun Lohduttajani. Hän tuli luokseni. Hän huolehti minusta.

85 Menin haudalle, päivä toisensa jälkeen, täyttääkseni velvollisuuteni

käydä siellä joka päivä, surrakseni hetken ja rukoillakseni. Osavaltion senaattori oli seurakuntani, baptistikirkon, jäsen. Olin menossa tietä pitkin, ja herra Isler sanoi... Kun hän näki minut, hän pysähtyi ja juoksi luokseni ja kietoi kätensä ympärilleni. Minulla oli saappaat jalassa, se oli heti vuoden -37 tulvan jälkeen. Kävelin tietä pitkin kädet selän takana. Herra Isler pysähtyi ja juoksi luokseni ja sanoi: "Billy, haluan kysyä sinulta jotain." Hän on vanha mies, hän elää yhä, nyt jo hyvin iäkäs.

Kysyin: " Mitä, herra Isler?"

86 Hän sanoi: "Olen kuullut sinun saarnaavan. Olen kuullut sinun puhuvan ja kuinka sinä ylistit Kristusta ja sanoit kaikki nämä asiat Hänestä! Ja siinä Hän antoi isäsi kuolla suoraan käsivarsillesi, yliannostukseen lääkkeestä, joka tappoi hänet."

87 Lääkäri tappoi hänet. Tietämättä, mitä hän teki, antoi hänelle puoli graania strykniiniä, ja se tappoi hänet. Ja minä... Ja hän kuoli suoraan syliini, katsellen minua kasvoihin.

88 Kaksi tai kolme päivää sen jälkeen näin erään rakkaan kristityn, kälyni, veljeni vaimon, kuolevan; ja näin hänen nousevan ylös ja katsovan punarintaa, joka istui puussa, ja laulavan: "Joen tuolla puolen on Maa".

89 Siellä vaimoni kuoli, minä pidin häntä kädestä ja hän sanoi: "Bill, olet puhunut siitä, olet saarnannut siitä, mutta et tiedä, miten ihanaa on siirtyä tästä elämästä Toiseen." Kaikki nämä asiat siellä, joita olin nähnyt Hänen tekevän!

90 Ja, oi, hän sanoi: "Nyt Hän on ottanut kaiken, mitä sinulla on, mitä Hän merkitsee sinulle nyt?"

91 Minä sanoin: "Sinä kaiken lohdutukseni virta, enemmän kuin elämä minulle; ketä minulla olisi maan päällä muuta kuin Sinä, tai ketä taivaassa muuta kuin Sinä?". Oi!"

Hän sanoi: " Merkitseekö se sinulle sitä?" Ja minä sanoin: "Sitä se merkitsee minulle!"

92 Menin mäen rinteelle, jonne hänet oli haudattu. Ja istuin siellä vähän aikaa, ja tuntui kuin vanha kyyhkynen olisi tullut esiin, laulanut tai kujerrellut myöhään illalla, kun istuin siellä ja ajattelin häntä ja lasta, joka makasi hänen käsivarrellaan. Ja tuntui kuin tuuli, joka puhalsi mäntyjen läpi, olisi laulanut.

Joen takana on Maa,
jota he kutsuvat suloiseksi ikuisuudeksi,

Ja me pääsemme sinne vain uskon kautta;
Yksi kerrallaan pääsemme sinne,
asumaan kuolemattomien kanssa,
Jonain päivänä he soittavat kultaisia kelloja sinulle ja minulle.

93 Viimeiset asiat, jotka sanoin vaimolleni, kun hän kuoli, ja suutelin häntä hyvästiksi. Hän sanoi: "Älä elä naimattomana, Billy. Etsi joku hyvä nainen, joka on täynnä Jumalan Henkeä, jotta hän kasvattaisi lapseni." Hän ei tiennyt, että vauva kuolisi seuraavana päivänä. Hän sanoi: " Tulen tapaamaan sinut aamulla." Hän sanoi...

94 Sanoin: "Seiso tuolla portin itäpuolella. Ja kun näet Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin ja noiden Valtakunnan lasten tulevan sisään, ala vain huutaa: 'Bill! Bill!' niin kovaa kuin pystyt. Minä kerään lapset yhteen ja tapaan sinut siellä." Se oli viimeinen tapaamiseni hänen kanssaan. Ja Jumalan avulla heitän edelleen kaikki huoleni Hänen päällensä, Pyhän Hengen lohdutuksen kanssa, niin että jonain päivänä tuosta tapaamisesta tulee totta, kun tapaan hänet siellä.

95 Jumalan armosta tulen pysymään taistelukentällä ja saarnaamaan, kunnes koko elämäni on käytetty loppuun Jumalan Valtakunnan hyväksi.

96 Oi, heittäkää huolenne Hänen päällensä, Hän huolehtii teistä. Nyt Hän huolehtii teistä, nyt me tiedämme. Kysykäämme, muutaman hetken, välittääkö Hän meistä. Hyvä on.

97 Hän välitti spitaalisesta, kun Hän oli täällä maan päällä. Hän tapasi spitaalisen.

98 Oletteko koskaan nähneet spitaalista? Voi, olen nähnyt monia, halannut heitä sylissäni, he olivat valkoisia spitaalista. Se näyttää siltä, kuin kyseessä olisi nurinpäin käännetty syylä.

99 Hän istui siellä, missä kukaan ei koskisi häneen, kadun liman, lian ja saastan keskellä, niin alhaalla kuin mahdollista, ja kaikki pelkäsivät mennä hänen lähelleen. Hän oli... Hän oli hylkiö. Hänet oli heitetty pois kaupungin yhteiskunnasta, seurakunnan yhteydestä, kaikesta, mitä kaupungissa oli. Kukaan ei halunnut olla tekemisissä hänen kanssaan. Jos he tekisivät jotain, niin he heittäisivät hänelle palan leipää ja antaisivat hänen hakea sen lian seasta. He eivät menneet hänen lähelleen.

100 Mutta Jeesus välitti hänestä. Hän käveli suoraan hänen luokseen ja istuutui. Voin vain nähdä, kuinka Hän laski kätensä hänen päälleen ja sa-

noi: "Minä tahdon, ole puhdas". Hän välitti hänestä. Kun mikään muu ei voinut välittää, Hän välitti.

101 Kun mikään muu ei välitä sinusta, Hän välittää yhä!

102 Siellä oli vanha sokea kerjäläinen, jonka hihat olivat revenneet ja viikset ympäri hänen kasvojaan, eikä hänellä ollut mitään syötävää, ja hän istui eräänä päivänä portin vieressä kerjäämässä. Ja Jumalan Poika, matkalla Golgatalle ristiinnaulittavaksi, maailman synnit päällään, mutta tuo yksi huusi: "Sinä Daavidin Poika, armahda minua!"

103 Pysähtyisikö tuon kaltainen mies, pysähtyisikö mies, presidentti, pormestari, kuvernööri, poliisi, tuollaisen asian takia? Sellaista tapaa harvoin.

104 Mutta Jeesus välitti. Hän heitti huolensa Hänen päälleen, ja Hän välitti. Hän sanoi: "Mitä sinä tahdot, että minä tekisin sinulle?".

Hän sanoi: "Herra, että saisin näköni."

Hän sanoi: "Sinun uskosi on pelastanut sinut." Hän välitti hänestä.

105 Kerran oli eräs moraaliton nainen, alkoholisti tai prostituoitu, joka oli niin moraaliton, etteivät kaupungin naiset halunneet koskea häneen. Hän oli hylkiö. Kun hän tuli hakemaan vettä, hänen oli odotettava keskipäivään asti. Hän ei voinut tulla kunnon naisten kanssa. Kukaan ei halunnut olla missään tekemisissä hänen kanssaan. Hän oli ollut naimisissa, ja hänellä oli ollut useita aviomiehiä, ja hän asui avoliitossa. Kukaan ei välittänyt hänestä. He olivat liian jäykkiä ja tärkeitä. Kukaan ei välittänyt!

106 Mutta Hän välitti naisesta niin paljon, että Hän kertoi hänelle hänen sydämensä salaisuudet ja antoi anteeksi kaikki synnit. Ja laittoi häneen Jotain, niin että hän juoksi kaupunkiin ja sanoi: "Tulkaa katsomaan Miestä, joka on kertonut minulle, mitä olen tehnyt."

107 Näettekö, se tekee Hänestä suurenmoisen minulle. Hän ei ole mikään tärkätty paita. Hän oli Jumalan armo ihmisille. Hän oli Jumalan rakkaus ilmaistuna ihmislihassa. Olipa se kuinka pientä tai vähäpätöistä tahansa, Hän välitti; moraalittomista, juopoista, alkoholisteista, mitä tahansa se olikin.

108 Ajattelen pientä Rosella Griffithiä Chicagossa. Hänen kirjansa on tulossa nyt ulos. Hän tuli kokoukseen, niin halpamainen, kunnes suuri Anonyymit Alkoholistit oli hylännyt hänet. Ja noin kuusi tai kahdeksan kuuluisaa Chicagon sairaalaa oli kirjannut hänen nimensä pois kirjoista,

"älkää koskaan tulko" sinne. Kunnes hän oli niin alhaalla, että ainoa asia, mikä hänellä oli jäljellä, oli takki, jonka hänen äitinsä oli antanut hänelle; hän leikkasi sitä sisäpuolelta ja laittoi pullot sinne, sellainen alkoholisti, ettei hän paleltuisi kuoliaaksi, kun hän makasi katuojissa öisin. Nuori nainen, fiksu, koulutettu, kurja akka. Hän istui parvekkeella, tuolla Indianassa, jossa meillä oli kokous, eikä kukaan tuntunut välittävän. Jos he olisivat tienneet, kuka hän oli, he olisivat siirtyneet pois hänen luotaan.

109 Mutta Jeesus välitti. Hän ohjasi minua kääntymään ja sanoin: "Tuo nainen, joka istuu tuolla, hänen nimensä on Rosella Griffith. Hän on alkoholisti. Anonyymit Alkoholistit ovat luovuttaneet hänen kohdallaan, eivätkä he voi tehdä mitään hänen hyväkseen.

Kaikki toivo on mennyttä. Mutta hän on uskonut Häneen. NÄIN SANOO HERRA. Tästä hetkestä lähtien, ei yhtään alkoholia enää." Ja nyt hän on suloinen, rakastava kristitty; hän kulkee paikasta toiseen ja soittoluolasta toiseen, vankilasta toiseen, saarnaten evankeliumia, pelastaen alkoholisteja.

110 Jeesus välittää, joten heitä huolesi Hänen päällensä. Kun olet murheissasi, hän välittää. Kun menetät rakkaasi, Hän välittää. Hän huolehtii kuolleista, niistä, jotka ovat kuolleet Kristuksessa.

111 Eräänä päivänä Hän oli niin väsynyt matkallaan, että Hän pystyi tuskin jatkamaan matkaa. Mutta sieltä tuli soittokunta kaupungista, hautajaiskulkue, ja pieni äiti nosteli epätoivoisesti käsiään ilmaan ja väänteli niitä. "Oi Jehova, miksi sinä otit hänet? Hän on ainoa poikani!"

112 Hän oli väsynyt ja uupunut, mutta hän välitti tuosta pikku raukasta, sydämensä murtaneesta naisesta. Hän käveli niiden kantajien luo, jotka kantoivat arkkua, kosketti sitä ja sanoi: "Poika, nouse ylös!" Miksi? Hän välitti.

Hän ymmärtää. Nyt me tiedämme Hänen elämänsä perusteella, että Hän välittää.

113 Nyt kysymys kuuluu meille tänä iltana, välitätkö sinä? Hän välittää. Mutta välitätkö sinä nyt? Jos et välitä, Hän ei voi auttaa sinua. Mutta jos välität tarpeeksi, tai välität tarpeeksi itsestäsi! Olen kuullut ihmisten tekevän tämän mielettömän huomautuksen: "En välitä siitä, mitä minusta tulee." Oi, sentään! Minä kyllä välitän siitä, mitä minusta tulee. Totta kai välitän. Minä välitän. Ja uskon, että kuka tahansa täysjärkinen ihmi-

nen välittää. Haluan tietää, mitä minulle tapahtuu. Ja jos tiedän, että Hän rakasti minua, kukaan muu ei voisi rakastaa samalla tavalla. Hän välittää sinusta. Hän välittää sinusta. Riippumatta siitä, kuinka pieni olet, kuinka mitätön olet, kuinka köyhä, kuinka välinpitämätön, kuinka monta kertaa olet yrittänyt ja epäonnistunut, Hän välittää silti. Hänen rakkautensa kolkuttaa yhä sydämesi ovelle. Mutta olemmeko me kiittämättömiä siitä? Tänä päivänä, jolloin...

114 Olen juuri kertonut teille. Toivottavasti se ei mennyt yli ymmärryksenne. Toivottavasti se ei vain mennyt kevyesti ohi, mutta te muistatte nämä sanat. Että kaikki on lopussa. Sivilisaatio on lopussa. Demokratia on lopussa. Kaikki! Tämä kansakunta on kuin hunajakenno, joka voi milloin tahansa räjähtää palasiksi. Oi! Muut kansakunnat, maailma, on lopussa. Sillä jokaisen kuolevaisen on kuoltava, jotta kuolemattomuus voi ottaa sen paikan. Meidän on tultava tähän paikkaan. Me olemme täällä. Olemme lopussa. Eikä ole mitään muuta perustaa, ei ole mitään muuta, mitä voitte... Eikä mikään muu voi välittää nyt kuin Jeesus, ja Hän välittää.

115 Etkö välitä tarpeeksi antaaksesi elämäsi Hänelle, rakastaaksesi Häntä, mennäksesi kaduille, mennäksesi pomosi luo, lähimmäisesi luo, kaikkialle, suloisen ja lempeän hengen kanssa? Erottakaa itsenne maailman asioista ja eläkää niin rauhallista, suloista elämää, että muut näkevät teissä Jeesuksen. Ettekö tunne, että olette sen hänelle velkaa? Älkäämme olko kiittämättömiä, te ihmiset täällä.

116 Kun menin eilen illalla ulos, ovella seisoi pieni nainen. Toivon, että hän on täällä tänä iltana. Kun menin sisään, hän seisoi siellä pienen vauvan kanssa. Se alkoi itkeä. Hän ei ollut kristitty. Mutta hän ei halunnut, että Sanoma häiriintyisi, joten hän otti vauvansa ja livahti ulos sen kanssa. Kun menin ulos ovesta, hän sanoi: "Oi, kuinka olisinkaan halunnut kuulla tuon Sanoman lopun!" Ja minä...

117 Jokin vain sanoi minulle: "Tämä on satt... ei ole sattumaa. Tämä on Jumalasta."

Kysyin: "Rouva, oletteko te kristitty?".

118 Hän sanoi: "En, herra. Toivon, että joskus tulisin." Ihastuttavan näköinen pieni äiti, jolla oli pieni vauva sylissään.

119 Sanoin: "Hän on täällä. Älkää lykätkö sitä liian pitkälle." Ja siinä me kumarsimme yhdessä päämme ja rukoilimme. Ja pyysin Jumalaa otta-

maan hänen sielunsa.

120 Ja lopussa, kun olin rukoillut loppuun, hän sanoi: "Aamen." Ja hän alkoi pyyhkiä kyyneleitä silmistään.

121 Miksi? Hän osoitti. Kun hän halusi kuulla Sanoman, mutta jos hän ei saanut sitä, ehkä hänellä oli täällä joku, joka sai sen kuulla. Hän halusi jonkun muun kuulevan sen.

122 Ja mitä se sai aikaan? Jumala välitti. Niinpä Hän laittoi hänet seisomaan juuri siinä, juuri oikeassa paikassa, vastaanottaakseen sen. Juuri niin. Hän välittää. Hän tietää, miten asiat hoidetaan juuri oikein. Olemmeko tarpeeksi kiitollisia?

123 Muistuttaa minua tarinasta, joka tapahtui eräässä lähellä sijaitsevassa kaupungissa. Muutama vuosi sitten eräs äiti oli lähettänyt tyttärensä opiskelemaan. Hänen nimensä oli Mary. Ja niin tyttö oli hieno tyttö, kun hän lähti kotoa. Hänellä oli... Hänen äitinsä oli pessyt pesulaudan ääressä ja niin edelleen, jotta hän pystyisi maksamaan hänen opintonsa. Ja eräänä päivänä hän meni käymään kotona. Ja hän oli ajautunut sekalaisen ihmisryhmän joukkoon. Ja hän joutui yhteyteen erään epäuskoisen tytön kanssa, joka oli hyvin maallinen ja jumalaton.

124 Ja se on paha, kun mennään erottautumaan tuollaisten kanssa. Erottakaa itsenne maailman asioista. Tulkaa ulos! Älkää olko parempia, yrittäkää käyttäytyä kuin olisitte parempia, mutta älkää sotkeko vaatteitanne synnillä. "Älkää olko osallisia toisten ihmisten synneistä." Jos haluatte puhua ihmisille rohkaisun sanan, hyvä on. Mutta älkää piehtaroiko sikojen kanssa! Pysykää erossa siitä. Juuri niin.

125 Ja hän oli joutunut katuojaan tämän tytön kanssa. Ja sitten kun hän tuli kotiin, juna pysähtyi laiturin eteen. Ja tyttö istui ikkunassa ja katsoi ulos.

126 Siellä oli vanha nainen, joka oli ihan arpinaamainen ympäri kasvojaan, kaula syvälle vetäytyneenä ja kädet luisevina, katsellen kaikesta sydämestään, odottaen, että joku nousisi junasta.

127 Ja tämä tyttö, joka oli Maryn kanssa, sanoi: "Mary, katso tuota vanhaa, rähjäisen näköistä naista!" Hän sanoi: "Eikö hän olekin kamalan näköinen?" Ja se oli Maryn äiti.

128 Ja Mary sanoi myötäillen ystävänsä: "Kyllä, hän on. Erittäin!"

129 Ja kun he nousivat junasta, Mary jäi siihen seisomaan, hänen äitinsä juoksi paikalle ja sanoi: "Voi, kultaseni, olen niin iloinen nähdessäni si-

nut!"

130 Ja Mary käänsi selkänsä äidilleen. Ja hän sanoi: "En tunne sinua", ja lähti kävelemään pois.

131 Ja siellä sattui seisomaan konduktööri, joka hyppäsi tämän laatikon päälle ja sanoi: " Odotahan hetki!". Ja hän herätti kaikkien ympärillä olevien huomion. Hän sanoi: "Senkin kurja lapsi! Miten voit kääntää selkäsi omalle äidillesi tuon mukanasi olevan pikku likan takia? Etkö häpeä itseäsi, Mary?"

132 Hän sanoi: "Satun tuntemaan tapauksen. Kuulehan, nuori nainen", toiselle tytölle, joka oli tehnyt asiasta huomautuksen. Hän sanoi: "Tuo on hänen äitinsä. Eikä Mary tule koskaan näkemään päivää, jolloin hän olisi puoliksikaan yhtä kaunis kuin äitinsä. Minä tunsin hänet, kun hän oli nuori." Ja hän sanoi: "Hän oli onnellisesti naimisissa. Ja hänellä oli pieni vauva, Mary. Ja hän oli yläkerrassa, ja hänellä oli ikkunat auki, niin että tuuli puhalsi... Ja pieni kehto oli siellä ylhäällä." Ja hän sanoi: "Hän meni alakertaan ja pesi pyykkiä, ripusti ne takapihalle. Ja talossa syttyi tulipalo. Ja ennen kuin hän huomasi sitä, talo oli ilmiliekeissä, naapurit ryntäsivät juosten. Ja kun Maryn äiti tuli paikalle, hän sanoi: 'Minun lapseni! Lapseni, se on yläkerrassa! Ja palomiehet sanoivat: "Talo on hallitsemattomassa tilassa. Sinne ei pääse enää mitenkään. Mutta mitä hän teki? Hän tarttui pikku esiliinaansa, joka oli märkä pesuvedestä, ja kietoi sen kasvojensa ympärille ja juoksi liekkien läpi. Ja poliisit yrittivät pysäyttää hänet. Hän juoksi nopeasti portaita ylös. Miksi? Hänen rakas lapsensa makasi siellä. Hän tarttui vauvaan ja ajatteli: "Märkä vaate suojasi minua. Mutta jos vien vauvan takaisin, nuo liekit leikkaavat sen palasiksi. Niinpä hän kietoi vauvan omaan märkään vaatteeseensa, piti sitä rinnallaan ja juoksi liekkien läpi. Ja ne repivät lihan hänen kasvoiltaan."

133 Hän sanoi: "Siksi hän on ruma. Hän on ruma, jotta sinä olisit kaunis. Ja aiotko sinä kääntää selkäsi äidillesi, joka teki sellaisen uhrauksen?" Häpeissään hän laski päänsä alas.

134 Minusta meidän pitäisi toimia juuri niin. Tätä evankeliumia, tätä Lohduttajaa, joka meillä on, tätä Pyhää Henkeä, jota maailma kutsuu "fanaattisuudeksi", josta ihmiset haluavat sanoa, että he ovat " pyhiä kieriskelijöitä", häpeättekö te sitä? Häpeättekö sitä uhrausta, jonka Jeesus teki siellä alhaalla ristillä, jotta meillä olisi tämä lohdutus? Vaihtaisitteko sen maailman mukavuuteen, jonkun naapurin suosioon? Jumala varjel-

koon!

135 Heittäkäämme huolemme Hänen päälleen, sillä Hän huolehtii meistä! Rakastakaamme Häntä ja rakastakaamme Häntä kaikella, mitä meissä on!

136 Ja oi, kun opetuslapset palasivat takaisin iloiten siitä, että heidät oli katsottu kelvollisiksi kantamaan Hänen Nimensä häpeää, niin siltä minusta tuntuu tänä iltana. Minä en välitä, voitte sanoa, että olen "järjiltäni", voitte kutsua minua ”pyhäksi kieriskelijäksi". Ja minun baptistikirkkoni sanoi minulle, että menettäisin järkeni, tai minusta tulisi pyhä kieriskelijä.

137 Isäni ja äitini käännyttivät minut pois kotoa, eikä minulla ollut muuta kuin paperisäkki kainalossani, jonka alla oli joitakin vaatteita; minulla oli vain pieni paita ja alusvaatteet ja pari paria sukkia. Ja oma väkeni sanoi: "Et voi tuoda tuota moskaa tänne ja pysyä meidän lapsemme." Menin New Albanyyn tietämättä, minne mennä, eikä minulla ollut paikkaa, mihin olisin voinut laskea pääni.

138 Mutta, veli! Ja paholainen tuli luokseni sillä hetkellä, kun lapseni kuoli. Monia kertoja, joissa olen ollut, mutta minä tiedän, missä pelastus on! En voinut kieltää sitä! Vaikka se tappaisi minut, en voi kieltää sitä. Olen siirtynyt kuolemasta Elämään Jumalan armosta. Kaikki huoleni on heitetty Hänen päällensä, sillä Hän huolehtii minusta. Ja Hän huolehtii sinusta.

Kumartakaamme nyt hetkeksi päämme.

139 Ja mietin, jos et ole koskaan heittänyt kaikkia huoliasi Hänen päälleen; olet ehkä heittänyt joitakin, mutta pelkäät hieman kaikkien heittämistä. Kuin rajalla oleva uskova, kuten Heprealaiskirjeen 10:ssä. Heprealaiskirjeen kuudennessa luvussa sanotaan:

... kun me ristiinnaulitsemme Jumalan Pojan itsellemme uudestaan...

ja pidämme liiton verta, jonka kautta meidät on pyhitetty, epäpyhänä ja... toimimme vastoin armon tekoja?

140 Heprealaiskirje 10, siinä sanotaan:

...jos me tahallamme teemme syntiä sen jälkeen, kun olemme päässeet totuuden tuntemukseen, niin ei ole enää uhria syntien edestä.

vaan... hirmuinen tuomion ja tulisen vihan odotus...

Sillä me tiedämme...

On hirvittävää joutua elävän Jumalan käsiin.

Kun vielä on armoa, armoa Lähteellä, tilaa on Lähteellä!

141 Tuo raamatunkohta, kun te rukoilette, haluaisin kertoa teille. Mihin tuo raamatunkohta viittaa: "Kerran valaistuneena, ei koskaan kykenevänä pääsemään täyteen tietoon"? Niin kuin rajalla oleva uskova, niin kuin 1. Mooseksen kirjan 14. luvussa, tai kun... 2. Mooseksen kirjassa, jossa israelilaiset tulivat ylös luvattuun maahan, maistoivat juuri niitä viinirypäleitä, jotka olivat luvatussa maassa, mutta palasivat takaisin pelokkaina, peläten: "Emme voi mennä sinne, vastarinta on liian suuri." Rajalla olevat uskovat, ihmiset, jotka tulevat seurakuntaan ja, oi, sanovat: "Se on ihanaa", mutta eivät koskaan koske siihen kädellään. He eivät koskaan halua kaatua alttarille ja sanoa: "Jumala, täytä minut Hengellä ja anna minun tulla yhdeksi lapsistasi." Rajalla oleva! Me emme halua sitä.

142 Olkaamme todellisia kristittyjä. Olkoon tämä seurakunta tulessa, pidettäköön rukouskokouksia koko ajan, kokouksia ympäri kaupunkia, kaikkialla; työntekijät, joita ei tarvitse käskeä, vaan jotka työskentelevät vapaaehtoisesti koko ajan Jumalan valtakunnan hyväksi. Ja antakaa muiden seurakuntien, jotka ovat täällä edustettuina, jäsenten palata seurakuntaansa tämän kokemuksen myötä. Heittäkäämme huolemme Hänen päällensä, sillä Hän huolehtii teistä. Hän on Lohduttaja.

143 Jos tänä iltana on sellainen henkilö, joka tunnustaa rehellisesti Jumalan edessä, ettei sinulla ole tuota rauhaa, että voisit heittää kaikki huolesi Hänen päällensä, mutta haluat sitä; olet yrittänyt sitä, olet kompastellut siinä, mutta et ole koskaan päässyt paikkaan, jossa voisit todella täysin antautua Hänelle, ja haluaisit tehdä sen, sanoisitko: "Muista minua rukouksessa, veli Branham, kun nostan käteni"? Nostaisitko nyt kätesi ja sanoisit: "Muista minua, veli Branham, rukouksessa." Jumala siunatkoon sinua, rouva. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Siunatkoon Jumala sinua, ja sinua, ja sinua täällä. Niin. Ja tuolla takana, Jumala siunatkoon sinua. Hän näkee, että kätenne nousevat ylös. Herra siunatkoon sinua, rouva. Jumala siunatkoon sinua täällä edessä, sisar. Ja Jumala siunatkoon sinua siellä takana, veljeni. Hän huolehtii teistä. Meillä oli tapana laulaa pientä laulua:

Hän huolehtii sinusta,
Hän huolehtii sinusta;
auringonpaisteessa tai varjossa,

Hän huolehtii sinusta.

144 Muistatteko, Arizona, ensimmäisen matkani tänne, ja te lauloitte minulle hyvästit tuon laulun kera, pieni espanjalainen kuoro täällä veli Garcian seurakunnasta; kun kokoonnuimme yhteen tuolla Kaliforniassa, kun kävelin käytävää pitkin, itkimme ja vilkutimme toisillemme. Monet heistä ovat isiä ja äitejä, ja monet heistä ovat siirtyneet tuonne esiripun toiselle puolelle, tänä iltana. Mutta Hän yhä välittää teistä. Hän välittää edelleen. Kun mikään muu ei voi enää välittää, Hän välittää. Rakastatte Häntä nyt, ja haluatte... Haluatte, että Hän välittää teistä, ja te haluatte välittää Hänestä. Nostakaa kätenne ja sanokaa: "Muista minua rukouksessa, veli Branham. Minulla on tänä iltana tarve, jota en voi tuoda alttarille. Ellei..."

145 Ja kävelkää vain pois, heittäkää se Herran päälle ja sanokaa: "Herra, minä... minä olen tupakoitsija." Jumala siunatkoon sinua, veli. "Minä olen juoppo. Minä olen valehtelija. En vain voi lopettaa pilailua, likaisten vitsien kertomista. En vain pysty lopettamaan juomista, seurusteluryyppyjä, menen joukon mukana. Haluan päästä eroon kaikesta siitä. Olen ihminen, joka katselee aina pahoja asioita, kadut ovat täynnä epäpuhtaita naisia ja miehiä. Ja minä haluan päästä pois siitä. Voisitko, oi Jumala, antaa minun tänä yönä heittää kaikki huoleni Sinun päällesi?"

146 Nostaisitko kätesi ja sanoisit: "Rukoile puolestani, veli Branham. Minä luovutan tässä nyt kaiken ja lasken sen alttarille, ja heitän kaikki huoleni Hänen päälleen"? Olisiko vielä joku toinen, ennen kuin rukoilemme?

147 Jumala siunatkoon tätä nuorta kaveria, joka istuu tässä ja nostaa kätensä ylös, pientä kaveria, jolla on punainen villapaita. "Pieni lapsi on heitä johdattava", Kirjoitukset ovat todella oikeassa.

148 Olisiko jossain joku toinen, joka vain nostaisi kätensä ja sanoisi: " Rukoile puolestani"? Jumala siunatkoon sinua, nuori espanjalainen poika, joka istuu tässä. Olisiko joku muu? Jumala siunatkoon sinua, rouva, näen sinun kätesi. Tuolla, herra, näen sinun kätesi. Ja nuori espanjalainen mies tuolla takana. Ja tämä nainen, joka istuu tässä. Minä näen. Jumala näkee kätenne, Hän tuntee tunteenne. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Jumala siunatkoon sinua, veli. Se on hyvä. Sanoisiko joku muu: "Muista minua, veli Branham"? Jumala siunatkoon sinua, poikaseni. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Ja sinä, pieni tyttö, joka istuu tässä. Tuolla takana, näen sinun kätesi, tuon ison vahvan miehen, jonka käsi on yl-

häällä. Jumala siunatkoon sinua, kun istut tässä, nuori mies, joka on vasta elämänsä parhaassa iässä ja istuu tässä pää kumarassa.

149 Oi, millainen hetki! Tehdään päätöksiä: "Voinko heittää kaikki huoleni Hänen päällensä?" Saattaa tuntua oudolta. Jumala siunatkoon tätä iäkästä pariskuntaa täällä. "Heitän huoleni Hänen päällensä." Kyllä, luovuttakaa kaikki. Minä... [Tyhjä kohta nauhalla - toim.] "Tässä ovat kaikki huoleni, Sinun päällesi. Minä uskon." Jumala siunatkoon sinua, nuori nainen tuolla takana, espanjalainen tyttö. Tuo nuori mies. Tuo nuori nainen. Niin... Jumala siunatkoon teitä. Se on hyvä. Olisiko vielä joku ennen rukousta? Muista, että teet...

150 Jumala siunatkoon tätä pientä poikaa. Jumala siunatkoon tätä nuorta naista. Oi! (Ja te, jotka olette rukouksessa, haluan vain sanoa jotakin.) Yksi suloisimmista pienistä katseista! Jos on huomista, siellä istuu sananpalvelija, joka katsoo minuun, noin nelivuotias.

151 Muistakaa nyt, erottamisen henki, en ole käyttänyt sitä täällä seurakunnassa vain viimeisen yhden tai kahden illan aikana. Haluan ensin saada jotain muuta. Täällä istuu ihmisiä, joilla on sydämessään todistuksia (minä tiedän sen), jotka ovat parantuneet vuosia sitten, ja kaikkia näitä asioita. Mutta minä haluan laittaa ensimmäiset asiat etusijalle. Hoidetaan sieluamme niin, että voimme vain luottaa Jumalaan ja laskea kaiken alttarille ja sanoa: "Herra Jumala, tässä minä olen."

Mutta kun Sinun Veresi vuodatettiin minun edestäni,
ja kun Sinä käsket minun tulla Sinun luoksesi,
oi Jumalan Karitsa, minä tulen! Minä tulen!

152 [Veli Branham alkaa hyräillä Juuri niin kuin olen - toim.] Ihmettelen nyt... kun monet ovat nostaneet kätensä ylös.

153 Seurakunnassa on jotakin, mikä on suloista. Se on paikka, jonne pyhät kokoontuvat, kerta toisensa jälkeen, rukoilemaan, jossa palvelusta saarnataan ympäri puhujalavaa. Seurakunnassa on jotain ihanaa. Maailma on nykyään niin kansoitettu, että on aika vaikeaa pitää kampanjaa seurakunnassa, ihmiset seisovat, ovat ahtaasti.

154 Ja rakkaat veljeni ja sisareni, noin kaksitoista vuotta sitten tulin luoksenne nuorena miehenä, kun aloitin palvelustyön. Monet teistä ovat yhä täällä. Näen, että rouva Waldrop on täällä. Hänet kannettiin sinne kuolleena paareilla, kun hänellä oli syöpä sydämessä; siitä on jo vuosia. Ja Pyhä Henki herätti hänet jälleen henkiin. Hänen lääkärinsä an-

toivat todistuksensa ja heillä oli tallenteet siitä. Muut täällä istuvat, jotka... On todistettu, ystävät, että Hän rakastaa teitä.

155 Tulisitteko nyt tänne ylös tänä iltana? Te, jotka nostitte kätenne ylös, joilla on jotain, mitä haluatte antaa Herran haltuun, huolenaiheitanne, tulisitteko tänne ja antaisitteko minun rukoilla kanssanne? Tulkaa, nouskaa ylös. Sinä, joka et tunne Kristusta Vapahtajanasi. Tai jos tunnet Hänet, mutta sinulla on tapoja, joista et pääse eroon, tai jotain, tulisitko tänne? Älä häpeä nyt. Sinä sanot: "Minä nostin käteni, veli Branham." Sitten varmasti kävelisit tänne ja sanoisit: "Tunnustan julkisesti, että tarvitsen Kristusta. Haluan tulla tänne ja seistä."

156 Hän sanoi: "Jos te häpeätte Minua ihmisten edessä, niin Minä häpeän teitä Isäni ja pyhien Enkelien edessä. Mutta jos te tunnustatte Minut ihmisten edessä, hänet Minä tunnustan Isäni ja pyhien Enkelien edessä."

157 Kävelisittekö ja tulisitteko nyt suoraan käytävää pitkin? Tulkaa tänne alas ja seisokaa.

158 Nuori nainen on tulossa, ehkä joko... Oletan, että kiinalainen nainen, joka tulee nyt alas tunnustamaan julkisesti, että hän tarvitsee Kristusta. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Juuri tuolla. Tulen ihan kohta luoksesi.

159 Voisiko joku muu tulla juuri nyt, kun me laulamme? Jumala siunatkoon sinua, herra.

Pehmeästi ja hellästi...

160 Jos haluatte heittää huolenne Hänen päällensä, tulkaa, heittäytykää Hänen alttarilleen.

Hän kutsuu sinua...

161 Nouskaa ylös, tulkaa tänne alas. Haluamme seistä tässä ja rukoilla kanssanne, laskea kädet päällenne...

Katso portilla Hän odottaa ja katselee,
katselee....

162 Mitä hän katsoo? Katsoo, tarkoititko sinä todella sitä vai et. Tule nyt, tule nyt. Tarkoititko sitä? Totta kai tarkoitit.

Tule kotiin, tule, tule...

Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, nuori mies.

Te, jotka olette väsyneitä, tulkaa kotiin;

hartaasti, (Jumala!) *hellästi, Jeesus...*

163 Onko sinulla tänä iltana huoli, josta et pääse eroon, ja haluatko heittää sen Herran päälle? Tule alas.

Voi, syntinen, tule kotiin!
Tule kotiin, tule kotiin,
Te, jotka olette väsyneitä, tulkaa kotiin;

164 [Veli Branham poistuu saarnastuolista ja rukoilee ihmisten kanssa alttarilla, kun toinen veli jatkaa laulamista Pehmeästi ja hellästi -laulua seurakunnan kanssa ja puhuu heille - toim..] ....?....

Vaikka meillä on...

165 Tulkaa nyt, heti ympärille, polvistukaa ympärille, rukoilemaan. Sinä, joka et ole tyytyväinen, juuri siinä paikassa, jossa seisot, etkö tulisi? Tulkaa.

...sinun ja minun puolestani.
Tule kotiin,

Jumala siunatkoon sinua, nuori mies. Jumala siunatkoon sinua, veli.

...kotiin,
Sinä, joka olet väsynyt, tule kotiin;

166 [Veli Branham poistuu jälleen saarnatuolista ja rukoilee ihmisten kanssa alttarilla, kun toinen veli jatkaa laulamista Pehmeästi ja hellästi -laulua seurakunnan kanssa ja puhuu heille - toim.] ...?

Tule kotiin...

167 Onko täällä ketään, jolla ei ole Pyhää Henkeä, joka ei ole koskaan täyttynyt Jumalan Hengellä, joka ei ole varma asemastaan? Nosta kätesi ja sano: "En ole saanut Pyhää Henkeä, veli Branham." Oletko saanut Pyhän Hengen sen jälkeen, kun olet uskonut? Jos et ole, nosta kätesi ylös. Haluaisitko tulla ja polvistua tähän nyt, ja anna meidän rukoilla puolestasi, jotta saisit Pyhän Hengen? Tule nyt, kun me laulamme.

Tule kotiin... tule kotiin,
sinä, joka olet väsynyt, tule kotiin;
Hartaasti, hellästi, Jeesus kutsuu,
kutsuu, oi syntinen, tule kotiin!
Miksi meidän pitäisi viivytellä, kun Jeesus...

168 Tulisitko nyt, heti tänne, nyt kun Jeesus kutsuu? Ehkä se voi olla viimeinen kutsusi. Me emme tiedä. Se ei ehkä olekaan, mutta silti se voi ol-

la. Etkö tulisi? Älä ota sitä riskiä. Jos et ole varma, tule nyt. Tuletko sinä?

...viivytteletkö, etkä välitä Hänen armostaan,
armosta sinua ja minua kohtaan?

Tule kotiin,

Jumala siunatkoon sinua, veli, sisar.

...kotiin,
Sinä, joka olet väsynyt,

169 Sinun on jatkettava tästä, veli. Jumala siunatkoon sinua.

[Veli sanoo: "Jumala siunatkoon sinua, veli Branham. Kiitos, että pyysit minua yhteistyöhön." - toim.]